

Rep. Nr. 25/14

*

NB-018-13

*

Tegensprekelijke
beslissing van 22 mei
2014

*

Beroep tegen de
tussenbeslissing van
de Kamer van eerste
aanleg van 17 juni 2013

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : A..., met KBO-nr. XXXX, met maatschappelijke zetel te XXXX.

Appellante, vertegenwoordigd door de heer B..., die in persoon verschijnt, en door mr. C..., advocaat, met kantoor te XXXX.

Tegen : RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, de heer D..., apotheker-inspecteur, en dhr. E..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 24 april 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

Gelet op de stukken van het dossier, in het bijzonder:

- de synthesesnota van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) van het RIZIV;
- het inleidend verzoekschrift van de DGEC, neergelegd ter griffie van de Kamer van eerste aanleg op 17 januari 2012;
- de bestreden tussenbeslissing van de Kamer van eerste aanleg van 17 juni 2013, ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 18 juni 2013;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 11 juli 2013, ontvangen ter griffie op 12 juli 2013;
- de conclusie voor de geïntimeerde van 23 september 2013, neergelegd ter griffie op 24 september 2013;
- de conclusie voor de appellante van 16 oktober 2013, ontvangen ter griffie op 17 oktober 2013;
- de conclusie voor de geïntimeerde van 12 november 2013, neergelegd ter griffie op 12 november 2013;
- de syntheseconclusie voor de appellante van 3 december 2013, ontvangen ter griffie op 4 december 2013;
- de syntheseconclusie voor de geïntimeerde van 16 december 2013, neergelegd ter griffie op 18 december 2013;
- de tweede syntheseconclusie voor de appellante van 9 januari 2014, ontvangen ter griffie op 10 januari 2014.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 24 april 2014:

- mr. C... in de uiteenzetting van de middelen en besluiten namens appellante;
- de heer B... in zijn toelichting;
- dhr. E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en besluiten namens geïntimeerde;
- dhr. D... in de uiteenzetting van het technische luik van de

besluiten namens geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden vervolgens gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 22 mei 2014.

1. DE TENLASTELEGGINGEN

Door de Dienst voor Geneeskundige Controle en Evaluatie (DGEC) van het RIZIV werd een onderzoek gevoerd naar de aanrekening van honoraria en farmaceutische specialiteiten door de apotheek gevestigd te XXXX in de periode van april 2008 tot en met maart 2010.

De A... staat in voor de uitbating van deze apotheek, alsook van een apotheek gevestigd te XXXX.

Apotheker F... werkte sinds 2005 als apotheker-titularis in de apotheek gevestigd aan de XXXX.

In de synthesesnota van het DGEC zijn als resultaat van dit onderzoek volgende tenlasteleggingen opgenomen :

Tenlastelegging 1

Via de tarifieringsdienst XXXX heeft Apotheker F..., als Apotheker - titularis van de apotheek A...(APB nummer XXXX) in de periode van 21/09/2008 tot en met 18/02/2010 (facturatiemaand 09/2008 – 02/2010) aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen bijkomende honoraria (wachtvergoedingen) aangerekend voor een bedrag van 234.25 euro, die niet telkens aangerekend mochten worden, gezien de voorschriften door de Apotheker gelijktijdig werden uitgevoerd en afgeleverd.

Aldus werd volgens het DGEC in de voormelde periode 50 keer ten onrechte het wachthonorarium aangerekend bij 46 verzekerden.

Dit maakt volgens de DGEC een inbreuk uit op de artikelen 42 en 48, §1 van de ZIV-wet 1994 en op de overeenkomst tussen de apothekers en verzekeringsinstellingen.

Het voormelde bedrag van 234,25 euro werd inmiddels terugbetaald.

Tenlastelegging 2

Via de tarifieringsdienst XXXX heeft de Apotheker, als Apotheker - titularis van de apotheek A...(APB nummer XXXX) in de periode 03/09/2008 tot en met 30/03/2010 (facturatiemaand 09/2008 – 03/2010) aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen 1.206 farmaceutische specialiteiten aangerekend voor een bedrag van 44.379,79 euro, die niet werden afgeleverd. De unieke streepjescode werd zowel in de eigen apotheek, als in een andere apotheek teruggevonden.

Dit maakt volgens de DGEC een inbreuk uit op

- de artikelen 2 en 90 §2 van het koninklijk besluit van 21 december 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake de tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van farmaceutische specialiteiten;
- artikel 3 A 2°bis van het koninklijk besluit van 22 januari 2004 tot vaststelling van de gegevens inzake te tarifieren verstrekkingen die de verzekeringsinstellingen aan het Rijksinstituut voor ziekten en invaliditeitsverzekering moeten overmaken (gewijzigd door KB van 10 maart 2005 en 10 augustus 2005),
- artikel 5, C 19°bis van het koninklijk besluit van 15 juni 2001 tot vaststelling van de gegevens inzake te tarifieren verstrekkingen die de tarifieringsdiensten aan de verzekeringsinstellingen moeten overmaken (gewijzigd door KB van 15 januari 2002, KB van 10 maart 2005 en KB 10 augustus 2005);
- de artikelen 2 en 8, §6 van de nationale overeenkomst tussen de Apothekers en de verzekeringsinstellingen,
- de artikelen 2n, 72bis, § 1, 73bis 1° en 142, §1, 1° van de ZIV-wet 1994.

Het voormelde bedrag van 44.379,79 euro werd niet terugbetaald.

2. TUSSENBESLISSING VAN DE KAMER VAN EERSTE AANLEG

2.1. De zaak ingeleid door de DGEC tegen de A... voor de Kamer van eerste aanleg is ingeschreven onder AR NA-009-11.

In het inleidend verzoekschrift werd ook apotheker F...vermeld in de opgave van de partijen en werd met verwijzing naar het procedurereglement gesteld dat de dossiers NA-009-11 en NA-010-

11 (ingeleid ten aanzien van F...) onderling zo verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te beoordelen.

Door de DGEC werd gevorderd dat de Kamer van eerste aanleg overeenkomstig de artikelen 142, §1, 1° en 2° van de ZIV-wet 1994 lastens apotheker F...de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen zou worden bevolen ten belope van 44.614,22 euro, waarvan er nog een bedrag te betalen blijft van 44.379,97 euro.

Er werd tevens gevraagd om de A... in hoofde van de heer B... overeenkomstig de artikelen 2n en 142, § 1, 1° en 2° van de ZIV-wet mede hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor de terugbetaling van dit bedrag.

Tenslotte vroeg de DGEC overeenkomstig de artikelen 2n en 142, §1, 1° en 2° van de ZIV-wet 1994, dat

- apotheker F...werd veroordeeld tot de betaling van een administratieve geldboete van 66.921,33 euro (150 %);
- de A..., in hoofde van de heer B... werd veroordeeld tot de betaling van een administratieve geldboete van 66.921,33 euro (150 %).

Deze vorderingen werden door de DGEC gehandhaafd in de conclusies neergelegd vóór de tussenbeslissing van de Kamer van eerste aanleg van 17 juni 2013.

2.2. Bij de laatste conclusie, neergelegd ter griffie van de Kamer van eerste aanleg vóór de tussenbeslissing van deze Kamer van 17 juni 2013, werd door de A... gevraagd :

- het verzoekschrift van de DGEC onontvankelijk te verklaren en zich vervolgens onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van de vordering;
- ondergeschikt, de vordering van de DGEC ongegrond te verklaren;
- uiterst ondergeschikt, aan de A... geen geldboete op te leggen of deze minstens met zoveel mogelijk uitstel uit te spreken.

2.3. De Kamer van eerste aanleg heeft bij tussenbeslissing van 17 juni 2013, gewezen in de zaak van de DGEC ingeleid tegen de A... (met AR NA-009-11), de vordering onvankelijk verklaard.

Alvorens ten gronde recht te spreken, werden de debatten door de Kamer van eerste aanleg heropend om de partijen toe te laten standpunt in te nemen aangaande een aantal opmerkingen of

vragen over

- (1) een eventuele dubbele inlezing in dezelfde officina (van de A..., die er twee had);
- (2) in welke van de apotheken de geneesmiddelen eerst zijn gescand, in de hypothese dat geneesmiddelen zouden zijn aangekocht in één van de apotheken van de A... en teruggebracht naar (of door de groothandel opnieuw zijn geleverd aan) een andere apotheek.

*

Deze beslissing van de Kamer van eerste aanleg is, samengevat, gesteund op volgende motieven.

De Kamer van eerste aanleg stelde vooreerst vast dat er geen twijfel kon bestaan over de bevoegdheid van deze Kamer als administratief rechtscollege.

Ten aanzien van het inleidend verzoekschrift werd geoordeeld dat dit op straffe van onontvankelijkheid onder meer de datum moet vermelden, doch dat de nietigheidsleer van toepassing is en dat niet de datum van het verzoekschrift, maar van de neerlegging ter griffie, van belang is voor de beoordeling van de gevolgen ervan.

De exceptie van verjaring werd afgewezen op grond dat het proces-verbaal van vaststelling dateert van 27 september 2010 en de factuur van de verstrekkingen van september 2008 pas in de loop van de maand oktober 2008 is ontvangen door de verzekeringsinstellingen.

Ten gronde achtte de Kamer van eerste aanleg zich onvoldoende ingelicht en werd besloten tot de heropening van de debatten om de partijen toe te laten standpunt in te nemen over de vragen, zoals hoger vermeld.

De A... heeft hoger beroep ingesteld tegen deze tussenbeslissing.

*

Ten aanzien van F...werden de vorderingen van de DGEC bij afzonderlijke eindbeslissing gewezen op 17 juni 2013 in de zaak met AR NA-010-11 door de Kamer van eerste aanleg onvankelijk verklaard, doch afgewezen als ongegrond.

3. DE BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van de appellante

De A... (de appellante) vraagt het door haar ingestelde hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de beslissing van 17 juni 2013 in de zaak AR. NA-009-11 van de Kamer van eerste aanleg te vernietigen en opnieuw wijzend, het verzoekschrift van het RIZIV – Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, de geïntimeerde niet-toelaatbaar, minstens ongegrond te verklaren.

Ondergeschikt wordt gevraagd de zaak voor verdere behandeling naar de eerste rechter te verzenden.

Nog meer ondergeschikt wordt andermaal gevraagd de vordering ongegrond te verklaren.

*

De appellante is het oneens met het oordeel van de Kamer van eerste aanleg om volgende redenen.

Zij is vooreerst van oordeel dat de vordering van de geïntimeerde niet ontvankelijk is omdat het inleidend verzoekschrift niet werd gedateerd door de geïntimeerde en er enkel door de griffie een datum is aangebracht.

De appellante stelt dat artikel 4 van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 op dit punt duidelijk is en dat een gebrek aan datering de niet-ontvankelijkheid met zich brengt. De appellante is van mening dat dit ten onrechte door de Kamer van eerste aanleg werd geherkwalificeerd in een nietigheidssanctie.

De appellante beroept zich in de tweede plaats op de verjaring van de vordering op grond van artikel 174, 10° van de ZIV-Wet. Zij stelt dat minstens niet kan worden nagegaan of het proces-verbaal tijdig is opgesteld, nl. binnen de 2 jaar te rekenen vanaf de datum waarop de verzekeringsinstellingen de documenten betreffende de strafbare feiten hebben ontvangen. Deze documenten, nl. de facturen van de bewuste farmaceutische verstrekkingen, bevinden zich volgens de appellante immers niet in het dossier.

Ten gronde stelt de appellante dat de Kamer van beroep, in het geval de onderzoeksmaatregel bevolen door de Kamer van eerste aanleg wordt bevestigd, de zaak dient terug te zenden naar de eerste rechter.

Indien hierover anders wordt geoordeeld, stelt de appellante dat de eis van de geïntimeerde moet worden afgewezen wegens schending van artikel 6 EVRM omdat het dossier van de rechtspleging onvolledig is. Zij verwijst daartoe naar het feit dat in het originele proces-verbaal van verhoor van apotheker F... van 23 september 2010 de pagina's 4, 6 en 8 ontbreken en ook andere processen-verbaal onvolledig zijn. Het na de sluiting van de debatten door de geïntimeerde toegevoegd stuk dient volgens de appellante uit de debatten te worden geweerd.

De appellante werpt bovendien op dat een objectief proces ten aanzien van haar niet meer mogelijk is wegens de uitspraak van de Kamer van eerste aanleg in de zaak van apotheker F....

De tweede tenlastelegging wordt ten slotte formeel betwist bij gebrek aan bewijs.

2. Standpunt van de geïntimeerde

Het RIZIV – Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (de geïntimeerde) vraagt het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren en de tussenbeslissing van de Kamer van eerste aanleg te bevestigen.

*

De geïntimeerde acht de grieven van de appellante ongegrond.

De geïntimeerde stelt dat artikel 4 van het Procedurereglement, dat op straffe van onontvankelijkheid de datering van het verzoekschrift voorschrijft, onwettig is omdat het een verschil in behandeling met zich brengt, hetgeen strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, gelezen samen met artikel 6 EVRM dat het recht op een eerlijk proces en het recht van toegang tot de rechter waarborgt. De geïntimeerde stelt dat de Kamer van beroep overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet kan weigeren om dit artikel 4 toe te passen en sluit zich tegelijk aan bij de motivering van de eerste rechter betreffende de toepassing van de nietigheidsleer.

De geïntimeerde betwist de ingeroepen verjaring op grond dat de gegevens van apotheek A..., opgenomen in de CD-rom van de betrokken tarificatiedienst, in het proces-verbaal van vaststelling van 27 september 2010 zijn opgenomen en dat de (digitale) facturen betreffende de afgeleverde producten steeds in de maand $x + 1$ worden overgemaakt aan de verzekeringsinstellingen. Nu de ten laste gelegde feiten zich situeren vanaf september 2008, is het proces-verbaal van 27 september 2010 volgens de geïntimeerde

opgesteld binnen de voorgeschreven termijn van twee jaar te rekenen vanaf de ontvangst van de desbetreffende documenten door de verzekeringsinstellingen.

Ten gronde stelt de geïntimeerde dat de Kamer van beroep verplicht is op grond van de artikelen 2 en 1068 van het Gerechtelijk Wetboek om het geschil in zijn geheel te beoordelen.

De geïntimeerde stelt dat de ontbrekende bladzijden van het proces-verbaal van verhoor onmiddellijk na de zitting van de Kamer van eerste aanleg aan het dossier van de rechtspleging zijn toegevoegd en dat de Kamer van eerste aanleg alsnog niet ten gronde heeft geoordeeld. In deze omstandigheden is er volgens de geïntimeerde geen schending van artikel 6 EVRM.

De geïntimeerde stelt dat geenszins is aangetoond dat de Kamer van eerste aanleg in de zaak ingeleid ten aanzien van de A... bevooroordeeld zou zijn.

Tenslotte stelt de geïntimeerde vast dat de eerste tenlastelegging niet wordt betwist en dat de tweede tenlastelegging aan de hand van de statistische vaststellingen, van de vaststellingen betreffende de lokalisatie van betrokken verzekerden en artsen en van de toegang tot de gegevens door belanghebbende personen voldoende bewezen is.

4. DE BEOORDELING

De ontvankelijkheid van de vordering van de geïntimeerde

4.1. De appellante werpt op dat de vordering van de geïntimeerde als onontvankelijk af te wijzen is wegens schending van artikel 4 van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (hierna genoemd : het Procedurereglement).

Dit artikel 4 is opgenomen in het hoofdstuk II "De aanhangigmaking" en wordt voorafgegaan door artikel 3 dat bepaalt :

"Bij de Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep worden de betwistingen, bedoeld in artikel 144, §§2 en 3, van de gecoördineerde wet, aanhangig gemaakt bij verzoekschrift, gericht aan de voorzitter en toegezonden met een ter post aangetekende brief of ter griffie neergelegd tegen ontvangstbewijs".

Het artikel 4 bepaalt vervolgens :

*“Op straffe van onontvankelijkheid, wordt het verzoekschrift gedateerd en ondertekend door de verzoekende partij en bevat volgende vermeldingen :
(...)”.*

In het procedurereglement werd niet bepaald dat het aan de griffie toekomt om een datum toe te voegen aan het verzoekschrift.

Dat het inleidend verzoekschrift op grond van artikel 4 van het Procedurereglement door de verzoekende partij moet worden gedateerd en dat dit op straffe van onontvankelijkheid van de vordering is voorgeschreven, wordt op zich niet betwist.

De vaststelling dat de bepaling van het voormelde artikel 4 op zich duidelijk is, wordt evenmin in vraag gesteld.

Tenslotte staat het ook niet ter discussie dat het inleidend verzoekschrift in deze zaak door de geïntimeerde niet gedateerd werd.

Gelet op de bepaling van artikel 4 van het Procedurereglement dient dan ook te worden besloten dat de vordering van de geïntimeerde niet ontvankelijk is.

4.2. De geïntimeerde brengt hiertegen in dat de bepaling die de datering van het verzoekschrift voorschrijft op straffe van onontvankelijkheid, onwettig is.

Hij vraagt dat de Kamer van beroep overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet bijgevolg zou weigeren om het voormelde artikel 4 van het Procedurereglement toe te passen en te oordelen dat het verzoekschrift wel degelijk ontvankelijk was.

4.2.1. Artikel 159 van de Grondwet luidt als volgt :

“De hoven en rechtbanken passen de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen”.

Een rechterlijke beslissing die met toepassing van het voormelde artikel 159 een besluit onwettig verklaart heeft geen algemene draagwijdte. Deze beslissing geldt slechts in het kader van het

geschil waarbinnen de wettigheidscontrole wordt uitgevoerd en tussen de erbij betrokken partijen (cf. Arbitragehof (thans Grondwettelijk Hof) 21 december 1995, nr. 88/95).

Het artikel 4 van het Procedurereglement kan bovendien slechts buiten toepassing worden gesteld "in zoverre" dit artikel onwettig is (cf. art. 159 Grondwet). Bijgevolg dient rekening te worden gehouden met de concrete hypothese waarbinnen de toepassing van de bepaling zou gelden.

Het huidig geschil betreft de inleiding van een vordering door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV tot veroordeling van een zorgverlener of hoofdelijk aansprakelijk persoon wegens inbreuken op artikel 73bis van de ZIV-wet 1994, zoals bedoeld in artikel 144, § 2, 1° van deze wet.

De stelling van de geïntimeerde dat de toepassing van de sanctie van de onontvankelijkheid die geldt bij gebrek aan datering van het inleidend verzoekschrift, in deze hypothese onwettig zou zijn; kan ter zake echter niet worden bijgetreden en dit om volgende redenen.

4.2.2. De geïntimeerde stelt vast dat artikel 4 van het Procedurereglement een verschil in behandeling meebrengt, hetgeen strijdig zou zijn met het gelijkheidsbeginsel, samen gelezen met het recht op een eerlijk proces en toegang tot de rechter.

4.2.2.1. Voor het verschil in behandeling wordt verwezen naar de rechtsingang door dagvaarding voor de gewone rechtbanken en hoven in de zin van de artikelen 702 en 703 van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij de niet-eeerbiediging van de vormvoorwaarden wordt gesanctioneerd door een nietigheid, die in voorkomend geval kan worden gedekt, terwijl de niet-eeerbiediging van gelijkaardige voorwaarden door artikel 4 van het Procedurereglement wordt gesanctioneerd door de onontvankelijkheid, zonder mogelijkheid tot rechtzetting.

Dat dit verschil in behandeling een schending van het gelijkheidsbeginsel zou inhouden, wordt echter niet aangetoond, noch uiteengezet.

Daartoe moet blijken dat personen in gelijkaardige omstandigheden in strijd met het gelijkheidsbeginsel verschillend zouden worden behandeld, doch dat de situaties waarnaar de geïntimeerde verwijst, identiek of gelijkaardig zou zijn wordt niet aangetoond.

Daartegenover staat vooreerst immers dat een partij in geval van een dagvaarding voor de inleiding van zijn vordering beroep doet op een derde (de gerechtsdeurwaarder), terwijl dit in kader van artikel 4 van het Procedurereglement niet het geval is.

Bovendien heeft de rechtsingang voor de Kamer van eerste aanleg, die ter zake aan de orde is, specifiek betrekking op de vordering ingesteld door een administratieve overheid, nl. de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van het RIZIV, met het oog op de veroordeling van een zorgverlener wegens inbreuken op de ZIV-Wet 1994 en haar besluiten. Deze administratieve overheid mag geacht worden de procedurebepalingen die specifiek gelden ter inleiding van deze vervolging voor het administratief rechtscollege ingesteld bij deze Dienst van het RIZIV goed te kennen. De inleiding van een vordering overeenkomstig de artikelen 702 e.v. Gerechtelijk Wetboek betreft daarentegen een algemene wijze van rechtsingang voor een gewone rechtbank en geldt voor de rechtszoekende in het algemeen.

Dat de verzoekende partijen zich in het geval van een dagvaarding of een inleidend verzoekschrift voor de Kamer van eerste aanleg in identieke of gelijkaardige omstandigheden bevinden en de ongelijke behandeling ervan via het specifiek procedurereglement van toepassing op de rechtsingang voor deze Kamer een onterechte discriminatie zou uitmaken, kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen. Dit werd ook niet aangetoond.

4.2.2.2. Om de ingeroepen onwettigheid alsnog aan te tonen, beroept de geïntimeerde zich tegelijk op artikel 6 EVRM en het hierin opgenomen recht op toegang tot de rechter en op een eerlijk proces.

Artikel 6 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden waarborgt eenieder de toegang tot de rechter en het recht op een eerlijk proces *“bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvordering”*.

Dergelijk proces is ter zake echter niet aan de orde. Het betreft daarentegen een vordering die wordt ingesteld door de geïntimeerde tot veroordeling van de zorgverlener of de hoofdelijk aansprakelijke persoon wegens inbreuken op de ZIV-wet 1994. Dat artikel 6 EVRM of het hieraan verwante algemeen rechtsbeginsel hierop van toepassing zou zijn blijkt niet en wordt ook niet

aangetoond.

Bovendien blijkt evenmin dat de vormvereiste waarvan sprake, namelijk de datering van het inleidend verzoekschrift, werkelijk een obstakel zou zijn waardoor de toegang tot de rechter al te zeer wordt bemoeilijkt. De datering is een eenvoudig te vervullen vereiste. De sanctionering ervan kan dan ook niet bij voorbaat als buitensporig worden beschouwd.

De ingeroepen schending van artikel 6 EVRM kan bijgevolg noch op zich, noch samen gelezen met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doen besluiten dat artikel 4 van het Procedurereglement onwettig zou zijn in zoverre dit betrekking heeft op de inleiding van de procedure voor de Kamer van eerste aanleg.

4.2.3. Tenslotte stelt de geïntimeerde dat er sprake zou zijn van overdreven formalisme, nu er op het verzoekschrift een datum werd vermeld door de griffie en dit vervolgens aangetekend ter kennis is gebracht van de appellante.

Deze vaststellingen laten echter ook niet toe om te besluiten dat de toepassing van artikel 4 van het Procedurereglement ter zake wegens onwettigheid ter zijde te schuiven is.

Het komt de Kamer van beroep in het kader van de controle naar de wettigheid van artikel 4 van het Procedurereglement immers niet toe om bij de beoordeling hiervan de doelmatigheid of de opportuniteit van dit artikel in aanmerking te nemen.

Ook de overwegingen betreffende de toepassing van de nietigheidsleer waarnaar de geïntimeerde verwijst, volstaan niet om de toepassing van artikel 4 van het Procedurereglement of van de sanctie van de onontvankelijkheid ter zake af te wijzen. Deze leer is immers niet van toepassing op een ontvankelijkheidsvereiste.

4.3. Op grond van de voormelde overwegingen dient de Kamer van beroep dan ook te besluiten dat de vordering van de geïntimeerde bij gebrek aan datering van het inleidend verzoekschrift niet ontvankelijk is.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond als volgt.

Hervormt de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 17 juni 2013 gewezen ten aanzien van de A....

Opnieuw wijzend.

Verklaart de vordering van het RIZIV, Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle, gesteld in de zaak met NA-009-11 ten aanzien van de A... niet ontvankelijk.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 22 mei 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Marijke DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke DEMEDTS, magistraat-Voorzitter, dokter Marc DUBOIS en dokter Rafaël VANSTECHELMAN, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Dorothy GOETHALS en de heer Jan LAGRAIN, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het apothekerskorps; de leden-geneesheren en leden-apothekers hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.

